

חי זה אומר חי וקיים!

שמחת הבשורה ממלאת את לבם ואת חייהם של כל מי שפוגשים בישוע. מי שנפתחו לקבל את הגאולה שהוא הביא – חשים שחרור מהחטא, מהיגון, מהריקנות הפנימית ומהבדידות. לעולם לא אתעייף לחזור שוב ושוב על מלותיו של בנדיקטוס ה־16, שמביאות אותנו אל לב הבשורה: "לא נהיים נוצרים עקב סיבות מוסריות או כי זה רעיון נשגב, אלא כי נוצרה נקודת מפגש עם מאורע, עם בן־האדם, שהעניק לנו אופק חדש בחיים וכיוון מכריע"

האפיפיור פרנציסקוס

נסו לחשוב על העלמה ההיא, הלוא היא מרים, שהיתה בביתה, אשר לפתע קיבלה את הבשורה. זה מאורע שלא היה לו אח ורע בחייה. משהו שממנו המציאות הנוכחית שלה נוצרה. נסו גם לחשוב איך חשו רועי־הצאן כששמעו את הודעת המלאך, או מה חשו שלושת רבי־המאגים המלכותיים כשראו את כוכב בית־לחם שהורה להם את דרכם: חידוש רדיקלי, חידוש מוחלט, מאורע שלכאורה אינו יכול לקרות, אך אכן – הוא פה. הנצרות היא־היא המאורע הזה, הבשורה הזאת. הבשורה אינה מתבטאת קודם כל בשמיעתה, אלא בזאת שהיא מציגה עצמה בפני, כמשהו נוכח בחוץ מאתנו שמציג עצמו לקרבנו, אבל הוא בחוץ מאתנו. הנצרות כנוכחת בחיים שלך, נוכחות שגורמת לשינוי בלתי־נתפס. אכן... בלתי־נתפס

האב לואיג'י ג'וסאני

השתחוות רבי־המאגים המלכותיים (1457), מאת אליה וג'ובאני ג'יני, ויה דלה־אראפיצי', ג'נובה. צילום: סטודיו ג'נובה